

grundet under de nuværende Forhold*). Og navnlig er dette Tilfældet, naar man erindrer, at der, i Kraft af Pristallets Nedgang i afvigte Foraar, er sket en væsentlig Reduktion af det Dyrtdistillæg, der under Navn af Tillægshjælp hidtil er ydet de arbejdsløse. Denne Nedsættelse er 20 Ø. daglig, ligesom der er sket en Nedsættelse af Børnetillægget med 3 Ø. daglig pr. Barn. Regner man med en Arbejdsløshedsperiode paa 90 Dage og med en arbejdsløs Familieforsøger med fire Børn, saa er Nedsættelsen, som automatisk har fundet Sted, for den nævnte 90 Dages Periode 28 Kr. 80 Ø., hvortil efter det nu afflertallet fremsatte Ændringsforslag skal føjes en Nedsættelse af den vedtægtsmæssige Forsikring paa 50 Ø. pr. Dag eller 45 Kr. for 90 Dage, altsaa i alt for en tre Maaneders Periode en Nedsættelse af 73 Kr. 80 Ø. for en arbejdsløs med

*) Ved Lovforslagets 2. Beh. i Beh. i Folketinget udtalte Indenrigsministeren vedrørende dette Spørgsmaal følgende (Sp. 6302—03): „Hvad Ændringsforslag Nr. 4 angaar, skal jeg kun udtale, at naar man nu her foreslaar Maksimalstørrelsen af Dagpengeydelsen reduceret indenfor de to Satsler, Familieforsørgere og Ikke-Familieforsørgere, fra 4 Kr. og 3 Kr. 50 Ø. til henholdsvis 3 Kr. 50 Ø. og 3 Kr., er det jo en Ændring, deri giver jeg det ærede Medlem (J. P. Nielsen) fuldkommen Ret, i det Forslag, jeg oprindeligt havde stillet, hvori jeg havde foreslaaet indtil videre at lade Maksimalstørrelsen af Dagpengeydelsen uændret. Men det er dog saaledes, at den Ændring, der her sker, slet ikke hverken kommer mig overraskende eller er Udtryk for en Tanke, som har været mig fremmed. Thi da jeg fremsatte Lovforslaget den 29. November 1922, sagde jeg udtrykkelig, at i og for sig kan der fremføres ret gode Grunde, ikke mindst Hensynet til visse Kassers Økonomi, for at gaa til Nedsættelsen af disse Maksimalbeløb. Det er det, som her sker. Jeg har sagt, at jeg kunde tænke mig, at man kunde lade Maksimalydelserne blive staaende f. Eks. indtil 1. April og derefter for Sommerhalvaaret gaa til en Nedsættelse, og det er jo netop det, der vil ske, hvis det Ændringsforslag, der her er stillet under Nr. 4, vedtages. Da dette altsaa giver Udtryk for Tanker, som jeg har været inde paa under Sagens første Behandling, og som jeg har erklæret mig vel indforstaaet med, har der heller ikke for mig været nogen Anledning til at modsætte mig det Ændringsforslag, der her foreligger, og som er Udtryk for Tanker, som man ogsaa var stærkt inde paa under selve Lovens Behandling i Efteraaret 1921.“